

Νεοελληνική Λογοτεχνία Β' Λυκείου – Ποίηση

1. Διάκριση παραδοσιακής και μοντέρνας ποίησης

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΗ	ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΟΙΗΣΗ
Εμμετρος στίχος	Ελεύθερος στίχος
Ομοιοκαταληξία	Απουσία ομοιοκαταληξίας, μέτρου
Χωρισμός σε στροφές, με ίσο αριθμό στίχων & συλλαβών	Ανομοιομορφία στροφών, στίχων & συλλαβών
Στίχος προσεγμένος & στολισμένος, «ποιητικές» λέξεις	Στίχος λιτός, «καθημερινές/αντιποιητικές» λέξεις
Στίξη κανονική	Απουσία στίξης ή ακανόνιστη στίξη
Διατήρηση νοήματος των λέξεων	Πολυσημία των λέξεων. Συνειρμοί, σύμβολα
Λογική ανάπτυξη του θέματος/αλληλουχία νοημάτων. Τίτλος ανάλογος	Υποδήλωση ή απόκρυψη του θεματικού κέντρου/ υπαινικτικός λόγος

2. Σχήματα λόγου:

- Αλληγορία (διάκριση του λεγόμενου από το νοούμενο (άλλα λέγονται και άλλα εννοούνται)
- Αντίθεση
- Απροσδόκητο (μη αναμενόμενο)
- Εικόνα
- Επανάληψη
- Λιτότητα (έκφραση θετικής έννοιας με αρνητικό αντίθετό της)
- Μεταφορά
- Οξύμωρο
- Παρομοίωση
- Πλεονασμός
- Προσωποποίηση
- Υπαινιγμός
- Υπερβολή
-

3. Σύμβολα

Αξιοποίηση ενός τόπου, προσώπου, αντικειμένου ως συμβόλου μιας ευρύτερης ιδέας ή αφηρημένης έννοιας. Επιτυγχάνεται η διεύρυνση του νοήματος, αποκτούν διαχρονική διάσταση και αποδέχονται πολλαπλές ερμηνείες.

4. Μοτίβο

Είναι **ένας ευδιάκριτος και στερεότυπα επαναλαμβανόμενος θεματικός τύπος ή φραστικός τρόπος** που επανέρχεται σταθερά και αναλλοίωτα σε ένα λογοτεχνικό έργο ή στο έργο ενός/μιας συγγραφέα ή σε ένα σύνολο λογοτεχνικών έργων.

Το θεματικό μοτίβο χαρακτηρίζει τη λαϊκή λογοτεχνική δημιουργία μιας ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής.

Τα φραστικά ή εκφραστικά λογοτεχνικά μοτίβα λέγονται επίσης τυπικοί στίχοι, κοινοί τόποι ή κοινοί τύποι.